



© *The Economist*

Si fos un país, Uttar Pradesh (UP) estaria just per davant del Brasil pel que fa a població, al costat del Regne Unit en superfície i proper a Lesotho en pobresa. Si ens fixem en la complexitat política, però, l'estat més poblat de l'Índia no és comparable amb res. Amb una gran varietat de religions, castes i lleialtats polítiques, ben amant amb un descarat nepotisme, una fastigosa criminalitat i un sistema de majoria simple amb tendència als canvis sobtats, les eleccions a UP sempre són un esdeveniment curiós que té la mala fama de ser difícil de predir.

I, tanmateix, són unes eleccions importants. Els 140 milions de votants de l'estat elegeixen directament una sisena part de la Lok Sabha, la cambra baixa del parlament indi; entre aquells diputats hi ha Narendra Modi, el primer ministre, i també Rahul Gandhi, un alt càrrec del principal partit de l'oposició, el Congrés Nacional Indi (INC, en anglès). El parlament situat a la capital de l'estat, Lucknow, també nomena una part important dels membres de la cambra alta de l'Índia, la Rajya Sabha.

La consecució, amb gran avantatge, de 73 dels 80 escons d'UP a la Lok Sabha

Un estat de xocs

L'estat més gran de l'Índia acudeix a les urnes. Els resultats podrien afeblir o reforçar el govern nacional.

és el que va refermar la clara majoria de Narendra Modi i el Partit del Poble de l'Índia (BJP, per les sigles en anglès) a les eleccions generals del 2014. Però el control que encara té l'oposició a l'assemblea de l'estat, d'ençà de les eleccions locals del 2012, contribueix a impedir que el BJP tingui prou escons a la Rajya Sabha per aprovar lleis a plaer.

No és sorprenent, doncs, que quasi totes les mirades es dirigeixin a UP, encara que quatre estats més petits (Goa, Manipur, el Punjab i Uttarkhand) també acudeixin a les urnes durant les properes setmanes, en una sèrie esglaonada

d'eleccions els resultats finals de la qual s'anunciaran conjuntament l'11 de març. Si el BJP pot repetir l'èxit del 2014, s'aplanarà el camí perquè Modi tingui opcions d'aconseguir un nou mandat de cinc anys en les pròximes eleccions nacionals, el 2019. La seva ambició de controlar la Rajya Sabha també estaria més a prop, i també la perspectiva d'implementar amb menys restriccions l'agenda nacionalista hindú que les bases del BJP desitgen.

Uns mals resultats del BJP, per contra, farien sortir el seu rival a escala nacional, l'INC, amb gran poder temps enrere, d'una prolongada situació crítica. També oferirien una plataforma perquè alguns dels dos partits que són forts a l'estat, el Partit Socialista (SP) i el Partit de la Societat Majoritària (BSP), guanyessin influència a Delhi, la capital de l'Índia. Tots dos han guanyat eleccions anteriorment. L'agitadora líder del BSP, Mayawati, va aconseguir un triomf sorprenent el 2007 creant una aliança entre els dalits, de casta baixa, que representen un 21% de la població d'UP, i la minoria musulmana de l'estat, que són un 19%. Però la seva frivolitat en la despesa –en diverses estàtues d'ella, entre altres coses– va facilitar el retorn de l'SP el 2012.

Dominat per la família Yadav, l'SP és una màquina tradicional de clientelisme

PARTIT SOCIALISTA (SP). El líder actual del partit i ministre en cap de l'estat, Akhiesh Yadav, ha eixamplat la base atraient joves que estan ascendint socialment i també posant-se en contacte amb els musulmans.

amb un fort arrelament en les castes mitjanes. (Yadav també és un terme per designar diversos grups de castes que junts són un 9% de la població d'UP.) El líder actual del partit i ministre en cap de l'estat, Akhiesh Yadav, ha eixamplat la base atraient joves que estan ascendint socialment, valent-se de plans de desenvolupament ambiciosos i distribuïnt ordinadors per a l'alumnat, com també posant-se en contacte amb els musulmans.

Aquestes noves maneres exasperen la vella guàrdia del partit, que inclou el seu pare i el seu oncle. La lluita pel control del partit, que ha comportat una batalla legal per la titularitat del símbol –una bicicleta– ha donat a l'SP poc temps per preparar-se. Una aliança electoral d'última hora amb l'INC ha generat encara més dissensió a les seves files. Però el jove Yadav és popular, i la seva recent amistat amb Gandhi, amb uns avantpassats una mica més il·lustres, dona a l'aliança una imatge més respectable.

Tres és multitud

Els sondejos al país, tristament famosos per la poca fiabilitat, situen la coalició SP-INC i el BJP en un empat, si fa no fa, a poc més d'un 30% per a cada opció, i el BSP quedaria una mica per sota. Però, com que el sistema electoral pot decantar-se per uns pocs punts percentuals, pocs experts s'atreixeixen a donar ja un guanyador. Ni tan sols estan segurs de quins resultats donarà la política més controvertida de Modi, l'anul·lació sobtada, al novembre, del 86% de la moneda en paper de l'Índia. La “desmonetització” va causar un fort xoc, ja que els negocis no podien comerciar i els treballadors no podien recollir la paga. Però, fins i tot entre els pobres i els més afectats, molts encara creuen que Modi va fer el que tocava posant pressió als rics.

El BJP, que té una base entre els hindús de classe alta, té algunes cartes útils. Modi és una figura nacional potent, i el seu partit està menys tacat per la

corrupció que els seus rivals. El pressupost nacional, fet públic recentment, inclou –no és cap sorpresa– reduccions d'impostos per als pobres i per a les petites empreses, així com ajudes per a la despesa en les prestacions socials del món rural. El BJP també pot comptar amb l'ajuda dels militants de base dels grups nacionalistes hindús. Els seus candidats locals no han defugit jugar la carta religiosa, molt utilitzada en un estat que ha estat testimoni d'enfrontaments sectaris periòdicament. El més recent, el 2013, es va saldar amb, com a mínim, 42 musulmans i 20 hindús morts.

Però aquestes tàctiques van quedar en dubte a les eleccions estatals del 2015 a l'estat veí de Bihar, on el BJP també havia obtingut bons resultats a les eleccions nacionals. Van fracassar després que dos partits locals enterressin inesperadament les seves diferències i es fusioinessin, fet que els va reportar un triomf aclaparador gràcies en part al consistent vot musulmà.

Pocs musulmans votaran el BJP, per tant l'SP i el BSP competiran per aconseguir el seu favor. Però una visita a Rampur, un districte de majoria musulmana al nord-oest de l'estat, revela que a escala local aquesta batalla no va de partits sinó de personalitats. Kazim Ali Khan, candidat del BSP, és el *nawab* de Rampur, els ancestres del qual havien governat el districte quan era un principat. Abdullah Azam Khan, candidat de l'SP, prové d'un clan rival els avantpassats del qual suposadament havien treballat a les cavallerisses reials. Fa generacions que els dos clans són enemics.

El Khan que és *nawab*, que ha canviat les lleialtats del partit diverses vegades amb els anys, acusa el clan rival d'exploitar els càrrecs públics per enriquir-se arrebassant terres als pobres de les zones rurals. Parlant en una carpa plantada en un poble, insta els votants a castigar l'altre bàndol: “Això no són unes eleccions”, diu Khan. “És una guerra”. •

Traducció d'Arnau Figueras

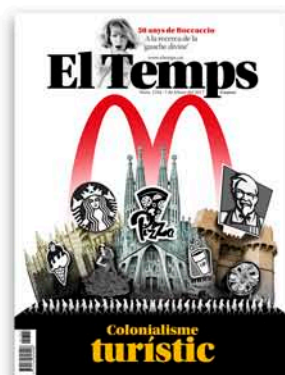
El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps



Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atndrem de
9.00 a 14.00 hores